

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Cirkler

Citation: Larsen, Karl: "Cirkler", i Larsen, Karl: *Cirkler*, 1893, s. 100. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_03-shoot-idm140694311801904/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Cirkler

«Javel . . . og har tre dejlige Børn. Der sku' De se Kærnesvende: en Dreng og to Piger, Drengen er den ældste. Naar vi si'er til ham: Ka' Du gøre Øjne til Pigerne?, saa laver han alle de Komedier med Øjnene, De ka' tænke Dem. Den mindste af Pigerne, hun er otte Maaneder; hun skaalede med Fa'er, da han rejste; hun drikker bajersk Øl li'som en Svamp, naar bare hun ka' komme til det — men altid af Glas; der er ingen af vores Børn, der rører en Kop til Øl!»

«Men De vil ikke ha' Familien med der-over?»

«Næ, de kommer til min Kones Forældre; det er meget sundere for Børnene. De dækker dem tykt, de gamle, nede i Ringsted. Og det ku' ikke b'i'e ved at gaa med min Kones Helbred i Længden, hun ha'de aldrig Fred i Forretningen, Døren stod ikke; og i Forretningslivet, ska' jeg sige Dem, en Mand, han kan ikke altid være hjemme; saa er der den ene, man ska' tale med, og saa er der den anden, og man træffer dem ikke, og man maa vente og drikke en Bajer, og saa gi'er den ene en Bajer, og saa maa man selv gi' en

... næ, det var et meget usundt Liv for min Kone! Nu ska' hun bare ha' solgt den Smule, der er tilbage, og det er ikke meget; saa faar hun Fred og Ro hjemme hos de gamle; det er meget bedre. Han har været ved Jærnbanen, og de har et nydeligt lille Hus lige ved Byen og Have og Ko, og Konen har arvet for nylig ...»

«Ja, det kan jeg godt begribe, De finder, De skylder Deres Kone.»

«Gu' gør jeg saa! Det er en brillant Kone, jeg har, og dejlige Børn! Jeg veed ikke, om det ku' interessere Dem at se deres Fotografi?» og han halede et Kabinetsbillede op af Lommen, «det rev de gamle dem med, da de var inde i Byen.»

Paa Billedet sad han selv med en lang, mager, noget ældre Kone ved Siden, der havde den yngste paa Skødet og den største Pige ved Haanden; Drengen stod mellem Knæene paa Faderen med et Hoved nærmest som en Taageklat. «Han var lidt urolig, den Høvl,» blev der forklaret.

Baggrunden dannedes af et Postament, som